

תת"ע 9670/05/18 - מדינת ישראל נגד מנטל אלי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 9670-05-18 מדינת ישראל נ' מנטל אלי

לפני כבוד השופטת ענת יהב	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם:	מנטל אלי

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו כי ביום 7.2.2018 בשעה 12:25 בכביש 20, בקילומטר ה-19 לדרום, נהג ברכב פרטי מסוג יונדאי, וזאת תוך שהשתמש או אחז בטלפון, שלא באמצעות הדיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)1(א) לתקנות התעבורה. ביום 6.6.2018 כפר הנאשם במיוחס לו, טען שלא החזיק את הטלפון בידו, אלא החזיק פחית "קולה זירו", אשר צבעיה הם אדום-שחור, זאת תוך שהציג באותו מעמד לבית המשפט את הטלפון שלו, אשר הינו שחור, והכיסוי הוא בצבע אדום (עמוד 1 שורות 7 - 9).

משכך, נקבע התיק לשמיעת ראיות.

פרשת התביעה:

במסגרת פרשת התביעה העיד **עד תביעה 1**, רס"מ **נמרוד עדי**, אשר הגיש את הדו"ח שערך - **ת/1**.
העד העיד, תוך שהוא קורא מ-ת/1, שבמועד המצוין בכתב האישום, נסע באופנוע משטרה, על כביש 20 לדרום, בנתיב הימני, כשהבחין משמאלו בנהג - הנאשם, כשהיה לבדו ברכב, החלון היה ללא הסתרה או הפרעה, לבש חולצה קצרה, והחזיק בידו הימנית בגובה החזה מכשיר סלולארי בצבע שחור, תוך כדי שהסתכל לעבר המכשיר (עמוד 2, שורות 18 - 20).
השוטר סימן לנאשם לעמוד בצד, שמר על קשר עין רצוף, וכשהתקרב לרכב, הבחין בטלפון הנייד השחור, ובכיסוי בצבע אדום (שורות 20 - 22).
בדו"ח ת/1 נרשמה תגובתו של הנאשם, **"אני לא החזקתי בטלפון, יש לי טלפון עם כיסוי אדום, והסתכלתי בספר/מחברת שהיה ליצדי, ואתה אמרת טלפון שחור"**.

עיון ב-ת/1 אף מעלה כי הנאשם חתם על דבריו ועל קבלת העתק מהדו"ח.
לענין התגובה, ציין השוטר באופן ברור, כי מעולם לא נאמר לו על ידי הנאשם, שהוא מחזיק פחית בידו, ולו היה אומר זאת, אף דבר זה היה מוצא את ביטויו בתגובה הראשונית של הנהג. כמו כן, הדגיש, כי לו היה בידו דבר נוסף (כגון הפחית), היה מצוין זאת בנסיבות הדוח (עמוד 3, שורות 8 - 12).
לשאלת בית המשפט, הדגיש העד כי מהזווית שהוא ראה את הטלפון הנייד, בגובה החזה, הצליח לראות אך ורק את הפלאפון בחזיתו, כך שניתן להבחין בצבע השחור בלבד, ורק כשהוא מסתכל מאחור, ניתן לראות את הכיסוי, שהוא בצבע אדום (עמוד 3, שורות 1 - 6).
בחקירתו הנגדית, שלל את ההנחה של הנאשם, שכל אדם שמשוחח בטלפון הנייד מחזיק אותו עם שתי האצבעות, שכן, לטענתו, ניתן להחזיק את הטלפון בצורה אחרת, למשל כשכף היד פתוחה ואוחזת אותו בגבו (עמוד 3, שורות 17 - 28).
העד איננו מסכים שכשהבחין בנאשם היה זה עם אוזניים, שכן אם היה מבחין, היה רושם זאת בדו"ח (עמוד 4, שורות 15 - 19).
העד ממשיך וחוזר על שאמר בחקירתו הראשית, כי כל התגובות של הנאשם נרשמו על ידי הדו"ח, וחתומות על ידי הנאשם, ולו היה טוען שהייתה בידו פחית קולה, היה רושם זאת, כמו כל טענה אחרת, משונה ככל שתהיה (עמוד 4, שורות 20 - 25).
העד שולל לחלוטין את האפשרות כי טעה באבחנה בין טלפון נייד לבין פחית קולה זירו שהוצגה בבית המשפט, אשר צבעיה הם אדום-שחור, ותמונתה הוגשה באיחור על ידי הנאשם, (בתמונות, שסומנו כ-2/ג, 2/ב, 2/א, 2/ו, 3/א).
העד אומר בלשונו, **"אני סמוך ובטוח שלא טעיתי, אני מראה לבית המשפט את שני הדברים, שניהם נראים אחרים לגמרי"** (עמוד 5, שורות 1 - 2).

בפרשת ההגנה

העד הנאשם כעד יחיד מטעמו, ושטח את גרסתו, כשהעיד, שבאותו יום, המופיע בת/1, ובאותו המקום, נסע ברכבו, כשמימינו הופיע רוכב משטרה והורה לו לעצור בצד הדרך, ואכן כך עשה.

לטענתו, רק לאחר שבדק את רישיונותיו, ציין בפניו שהוא שוחח בטלפון, וציין את צבע הפלאפון בצבע שחור (עמוד 5, שורות 10 - 12).
עוד הדגיש הנאשם, כי עובדת הכיסוי האדום של מכשיר הטלפון הוסף על ידי השוטר רק לאחר שהוא עצמו היפנה את תשומת ליבו לכך.
הנאשם עמד על כך שאי אפשר לזהות שהטלפון הוא בצבע שחור בלבד, ואף ציין כי באותו מעמד הציג בפני השוטר פחית קולה, כאשר עובדה זו לא נרשמה בדו"ח, כמו כן טען שהראה לו את האוזניות, וגם עובדה זו לא נרשמה.

הנאשם מעלה טענות נוספות, כגון שהעובדה שעד התביעה, השוטר, היה חבוש בקסדה, ושחלון הרכב שלו היה סגור ומלוכלך, ייתכן שהעד טעה בזיהוי של העצם שהיה בידו.

בחקירתו הנגדית ציין, שכשהוא מחזיק את פחית הזירו בזווית מסוימת, הכיתוב בצבע לבן נבלע והצבע השחור שולט (עמוד 6, שורות 14 - 16).
כשנשאל על ידי המאשימה, מדוע הוא נוהג (לטענתו), עם חלונות מלוכלכים שלא ניתן לראות דרכם, ובכך לסכן את משתמשי הדרך, ציין שהוא יכול להבחין החוצה, אבל הנוסעים מחוץ לרכב יתקשו להבחין בנעשה בפנים (עמוד 6 ו-7, שורות 25 - 32, ו-10 - 10 בהתאמה).
כשהפנתה אלו התובעת לתגובה שנרשמה, מפיו, לעניין מחברת, הציג הנאשם את המחברת, עם עטיפה ירוקה, ואשר שאכן זאת המחברת שנמצאת על כיסא הנוסע, וכי הוא אמר לשוטר שהוא העיף מבט על המחברת, זאת תוך כדי שהוא מחזיק בהגה בשתי ידיים (עמוד 7, שורות 13 - 16).

באותו מועד סיכמו הצדדים בפניו, כאשר **באת כוח המאשימה** ביקשה להרשיע את הנאשם על סמך עדותו של השוטר, אשר העיד בצורה אמينة, ציין שראה את צבע הפלאפון, ורק לאחר העצירה הוסיף שזיהה את כיסוי הצבע האדום.

עוד ביקשה להפנות לנסיבות המפורטות בדו"ח.
המאשימה ביקשה שלא לקבל את טענת הנאשם בדבר החזקת הפחית בצבעי אדום ושחור, שכן אין מדובר בשני אובייקטים הדומים אחד לשני, לא בצורתם, ולא בצבעם, זאת כשהיא מפנה לעדות השוטר אשר טען באופן ברור כי לא טעה בין השניים.

הנאשם ביקש לזכות אותו, ולקבוע כי השוטר טועה, בגלל נסיבות אובייקטיביות, בהיותו רכוב על אופנוע, עם קסדה, העובדה כי החלון מצד ימין היה סגור, וכל אלה הקשו עליו לראות באופן ברור את החפץ אשר היה בידו של הנאשם.
עוד ביקש להדגיש כי השוטר ראה, בעת שהבחין, לכאורה, בעבירה, באובייקט - טלפון בצבע שחור, ורק לאחר שעצר אותו, תיקן והוסיף שראה כיסוי בצבע אדום.

הנאשם טוען שלא ייתכן שבעת זיהוי העבירה, לכאורה, לא הבחין השוטר בצבע האדום.

דין והכרעה:

לאחר שעינינו ב-ת/1, בעדותו של עד התביעה, בגרסת הנאשם, ובתמונות שהעביר לבית המשפט, לאחר סיום ההוכחות ובאישור בית המשפט, נ/1(א עד ג), ו-2/ג(א עד ג), ו-3/ג(א עד ג), מצאתי כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו וכי המאשימה עמדה בנטל המוטל על כתפיה, וזאת מן הנימוקים שלהלן:

- הדו"ח ת/1 הינו דו"ח מפורט, אשר מצוין במפורש את כיוון נסיעת הנאשם, כיוון נסיעת השוטר, אשר היה רכוב על אופנוע, תיאר מאיזה כיוון ראה השוטר את אשר ראה, כאשר מדובר במבט של רכב האופנוע, אל עבר חלון רכב הנוסע, ואף הדגיש במפורש שלא היה דבר שהסתיר או ערפל את ראייתו.
- לא מצאתי שבדברי הנאשם ובטענותיו להיות חלון רכב הנוסע "חלון מלוכלך" והעובדה שרוכב האופנוע עוטה על פניו קסדה, יש כדי לפגוע בהבירות האבחנה, ולא הוצגה לי ראיה שיש בה כדי להטיל ספק בכך.
- במהלך הדיון ובתמונות, הוצג הטלפון של הנאשם, כאשר מהתבוננות בחזית הטלפון, הצבע היחיד שניתן לראות הוא הצבע השחור, ורק כשמסתכלים על הטלפון מצידו ומאחוריו, ניתן להבחין בצבע האדום, כך שמי שמגיע בנהיגה מאחורי הרכב הנאכף, רואה את הצבע השחור, ורק לאחר שהוא חולף על פניו, ניתן להבחין בצבע האדום.
- העובדה כי השוטר כותב באופן מפורש שהטלפון שהבחין בו היה בצבע שחור, ורק לאחר שעצר, זיהה אף את הכיסוי, שהוא בצבע אדום, יש בו כדי להוסיף על האמינות של השוטר, בעיניי, בוודאי לאור העובדה כי לא ניתן להבחין בצבע האדום בחזיתו.
- תגובת הנאשם פירוטה מספר תגובות משנה, ביניהם את העובדה כי הנאשם הסתכל לעבר המחברת אשר הייתה לימינו, ואף מחברת זו הוצגה לפני בית המשפט. ברי הוא כי לו רשם השוטר תגובה על פי רצונו וראות עיניו, עניין המחברת לא היה נרשם, שכן על פניו נראה כאילו אין הוא רלוונטי. העובדה כי עניין זה נרשם, והנאשם הסכים כי אמר זאת, מחזקת את העובדה כי תגובת הנאשם נרשמה באופן מדויק.
- לאחר שקבעתי כי התגובה נרשמה במדויק, הרי שהיעדר הנימוק של אחיזת פחית קולה בצבעי אדום-שחור, יש בה כדי להטיל ספק בגרסת הנאשם, ככזו שהינה מאוחרת לביצוע העבירה. לא מצאתי טעם ברישום העובדה של נוכחות וקיומה של מחברת, מחד, ומאידך, אי רישום עובדת קיום פחית קולה, מתוך כוונה, כפי שטוען לה הנאשם.
- עיון בתמונות 2/ג(א - ג), שהינן תיעוד פחית הקולה, מעלה באופן ברור כי בכל זווית שהפחית צולמה, ניתן להבחין בצבע האדום, בוודאי ניתן להבחין באותיות הקבועות בה, ואשר צבען לבן, דבר אשר לא עולה בקנה אחד עם תיאור נסיבות ביצוע העבירה שתיאר השוטר בדו"ח.
- אף בתמונה 3/ג, שם צולם הנאשם עצמו אוחז בפחית הקולה, ניתן להבחין, הן בצורת האובייקט, והן באחיזה, שהינה שונה ואחרת לחלוטין מאחיזה של טלפון, וכן ניתן להבחין בצבעים נוספים (לבן) על גבי אותה הפחית.
- בסופו של דבר, מצאתי כי עדותו של השוטר הייתה עדות ברורה, נצמדת לפרטים, כפי שמפורטים ב-ת/1, מבלי ניסיון לעבות את אשר נרשם, או להוסיף על כך. בנוסף, השוטר היה בטוח בהבחנתו בטלפון הנייד, ציין שלא היה טועה בין פחית קולה לבין טלפון, והתרשמתי שאכן כך הם הדברים ונתתי אמוני בעדותו זו.

מאידך, גרסת הנאשם לא עשתה עליי רושם אמין, בעיקר לאור העובדה כי גרסתו נראית לי מאוחרת וכבושה, ולא נתנה את ביטוייה בתגובתו הראשונית ב-ת/1.

לאור כל זאת, אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה, ואני מרשיעה את הנאשם בעבירה של נהיגה תוך שהחזיק או השתמש בטלפון הנייד, שלא באמצעות הדיבורית.

עמוד 2

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ט, 16 דצמבר 2018, במעמד
הצדדים.